

χάστηκα, ἔμπορει νάχουνε μάλαμα τσέ σσιέφτηκα νά σοῦ στείλω μιὰ γιὰ νά τήν ξετάξῃ ὁ συντάχτης, ποῦδρε πῶς ἡ σμύριδά μας ἔχει μέσα τση «ἀργύριο». Μὰ ἂν τσ' ἡ μιτζίθρα μου ἔχει ἀσήμια ἢ μαλάματα, σαράντα διαόλοι νά με πάρουνε, ἂν σταθῶ μιὰν ὥρα στήν Ἀξιά. Θάρθω στήν Ἀθήνα, τσέ θά σοῦ κουρδίσω ἕνα σπῆτ, σαράι, μέ τρεῖς πάτου, τσέ τόν ἕνα τόν πιεῖ καλλίτερο, θά δώσω στό συντάχτη, ποῦ ἀνοιξε τὰ στραβά μου.

Ἀξιά, 15 τοῦ Ἀπρίλη 1890.

Δοῦλό σας ταπεινός
Λινάρδος Βαραβῆς Ἀξιώτης.

Διὰ τὸ ἀκριβές τῆς ἀντιγραφῆς

Γοπανάιος

ΒΑΤΡΑΧΟ — ΓΥΠΟ — ΧΗΝΟΜΑΧΙΑ

(Ἰδιαιτέρον τηλεγράφημα τοῦ «Ἄστους»).

Β'

Πεκίνον, 22 ἡμέρα τῆς Τετάρτης ἐρυθρᾶς Σελήνης τοῦ 7890 κύκλου ἀπὸ κρίσεως κόσμου.

Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τῆς ἀπροσεξίας, ἧς ἠξιώθησαν παρὰ τῶ νοήμονι κοινῶ τῆς νεωτέρας Κρωπίας τὰ προγενέστερα τηλεγραφήματά μου, συνεχίζω τὰς πληροφορίας μου τὰς ἀφορώσας εἰς τὸ Πεκίνοιον Χρηματιστήριον.

Οἱ Μικᾶδοι, τῆς Ἰαπωνίας, οἱ ἐκδηλώσαντες ἐν στιγμῇ ἐνθουσιασμοῦ τὴν διάθεσιν νά σχηματίσωσι Συνδικάτον σκοποῦν τὴν καταβολὴν δύο ἑκατομμυρίων Κινεζικῶν φράγκων πρὸς ἀπόκτησιν τῶν μηχανημάτων τοῦ Βιρμανοῦ θαυματουργοῦ, δι' ὧν οὗτος ἐπηγγέλλετο νά μεταβάλλῃ πάντα τὰ περιττώματα εἰς πολυτίμους μάζας, ὁσφρανθέντες προσεκτικώτερον τὸ πρᾶγμα καὶ ἀποδυσπετήσαντες, ὄχοντιο ἀπιόντες. Ἀλλ' ἡ ἀποχώρησις τῶν Μικᾶδων δὲν ἐσωφρόνισε τοὺς Μανδαρίνους τῶν Μεταλλουργείων τῆς Καντώνης, οἵτινες πρὸ παντὸς ἀνάγκην ἔχοντες νά κραδαίνωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῶν Χηνῶν φαντασμαγορικόν τι σχέδιον, χρυσεῖς ἐκπέμπον μαρμαρυγὰς καὶ φωτίζον αὐτοὺς εἰς τὴν πρὸς τὰς παγίδας ἀγούσαν, ἀπεφάσισαν νά μὴ ἐγκαταλείψωσι τὸ Βιρμανικὸν μηχανήμα ἀντὶ πάσης θυσίας. Καὶ δικαίως. Ἄνευ μηχανήματος καὶ περιττωμάτων αἱ ἐλπίδες μελλόντων κερδῶν ἐξερπνίζονται, ἄνευ δ' ἐλπίδων τὰ μεταλλουργεῖα τῆς Καντώνης καταπίπτουσιν εἰς βυθὸν ἀθεράπευτον. Ἐὰν δὲ καταπέσωσι τὰ μεταλλουργεῖα οἱ Μανδαρίνοι αὐτῶν ἀπέρχονται εἰς Ἀννάμ, ὅπερ ἐν Κίνα ἀντιπροσωπεύει τὴν Βελγικὴν. Ἀνάγκη λοιπὸν τὰ μηχανήματα τῶν περιττωμάτων νά πραγματοποιηθῶσι. Μεχριστοῦ πραγματοποιηθῶσιν οἱ Χῆνες θά ἐλπίζωσι, καὶ ἐνόσφ οὗτοι ἐλπίζουσιν, ἐλπίζουσι καὶ οἱ Γύπες ν' ἀπαλλαγῶσι τεχνηέντως τοῦ καταλαβόντος αὐτοὺς βάρους. Συνεβλήθησαν λοιπὸν μετὰ τοῦ Βιρμανοῦ ὑπὸ τοὺς ἀκολουθούσους ὄρους: Ὁ Βιρμανὸς πωλεῖ εἰς τὰ Μεταλλουργεῖα τῆς Καντώνης τὰ θαυμάσια μηχανήματα τῶν περιττωμάτων ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου καὶ ὀκτακοσίων χιλιάδων Κινεζικῶν φράγκων, πρὸς ἐγκατάστασιν δὲ αὐτῶν τὰ Μεταλλουργεῖα δαπανῶσιν ἑτέρας τετρακοσίας χιλιάδας. Ὁ Βιρμανὸς θέλει λάβει πρὶν ἢ ἀποδειχθῇ ἢ χρησιμότης τῶν μηχανημάτων του ἕν ἑκατομμύριον

φράγκων, τὰ δὲ λοιπὰ κατόπιν, τοῦθ' ὅπερ εἰς τὴν Κινεζικὴν γλῶσσαν σημαίνει ὅτι ὁ μὲν Βιρμανὸς θέλει παντως λάβει τὴν ἀξίαν τῶν μηχανημάτων του εἴτε ταῦτα ἀποτύχωσιν, εἴτε μὴ, τὰ δὲ μεταλλουργεῖα τῆς Καντώνης, ἐν περιπτώσει ἀπατυχίας, διατελοῦσι ζημιωμένα κατὰ ἕν ἑκατομμύριον καὶ τετρακοσίας χιλιάδας φράγκων. Οἱ ὄροι οὗτοι μεγάλως εὐηρέστησαν τοὺς Χῆνας, τὰ δὲ Βατραχία οὐ παύονται καάζοντα παιᾶνας θαυμασμοῦ πρὸς τὸν μέγαν Κολάον τῆς Καντώνης.

Προσεχῶς θέλω σᾶς τηλεγραφήσει τίνας ὑπολογισμοὺς ποιοῦνται οἱ Καντώνιοι περὶ τῶν ἐνδεχομένων κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἧτις ἐθεμελιώθη ἐπὶ τῶν προμνησθέντων περιττωμάτων.

Ἀξιώτης

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

(Ἐδῶ κι' ἐκεῖ)

Ὁ Ἀπρίλιος δὲν μᾶς ἔρχεται μόνον μὲ τὰ poissons d' avril καὶ μὲ τὰ εὖοσμα ρόδα, μὲ τὰ ὄχληρά ἔντομα καὶ τὰς ὄχληροτέρας ἔντομακτόνους εἰδοποιήσεις. Ἐχει τὸ εὐτύχημα ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του νά ὑψοῦνται αἱ αὐλαῖαι τῶν θερινῶν θεάτρων καὶ νά καταλαμβάνωσι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν καφενειῶν τὰ πεζοδρόμια καὶ τὰς πλατείας. Ἐφέτος ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι κατὰ τὰς εὐχαρίστους νύκτας του θά ἔχωμεν καὶ τὸ Βουλευτήριον.

¶

Λοιπὸν, εὐτυχεῖς κάτοικοι τῆς πρωτευούσης, ὄριστε εἰς τὰς νυκτερινὰς ἀπολαύσεις. Σᾶς τὰς πικρυσιάζομεν ὡς ἐν πανοράματι.

Ἐδῶ εἶνε τὸ θέατρον τῆς «Ὀμονοίας», ἔνθα ἔστησαν τὸν θρόνον των τὰ νευρόσπαστα τοῦ Χόλδεν, μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸ αὐτὸ θέατρον θά ἔχωμεν τὰ νευρόσπαστα τοῦ κ. Ταβουλάρη. «Οἱ Μυλωνάδες» καὶ ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας» θά τέρψωσι καὶ πάλιν τὸ φιλόμουσον κοινὸν ἐκ περιτροπῆς διδασκόμενα κατὰ γενικὴν ἀναζήτησιν.

¶

Θά βλέπωμεν καθ' ἑκάστην ἑσπέραν εἰς τὰ προγράμματα, ὅτι οἱ ἠθοποιοί μας θά διδάξωσι τοῦτο τὸ δράμα ἢ ἐκείνην τὴν κωμωδίαν, ἐνῶ εἰμεθα πεπεισμένοι ὅλοι, ὅτι πρέπει νά διδάσκωνται καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη μάλιστα.

¶

Ὅριστε, κύριοι, καὶ ὀλίγον πρὸς τὰ κάτω.

Ἐδῶ εἶνε ἡ κιόρ-Κατίνα καὶ τὰ ἀνατολικά ἔσματα, ἡ ἀσώματος κεφαλή, ἧτις—κατὰ τὸν διαλαλοῦντα τὸ ἐμπόρευμα κήρυκα—ὀμιλεῖ καὶ ἀπαντεῖ, τὸ σπουδαῖο ψάρι καὶ τὸ ἀξιοπερίεργον τέρας, ὁ πύργος τοῦ Ἄϊφαλ μὲ τὰς προκατακλυσμαῖας ἀοιδούς του καὶ τελευταῖος ὁ Κωστάκης